

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Adres: Drukarnia
Centralna, Śrem.

powiatu śremskiego.

Telefony:
nr. 110 i 120.

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 g. Ogłoszenia: 20 g. za wiersz nonparelowy i łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy — podpisujący; za dział nieurzędowy: Eryk Średzki w Śremie.

Dział urzędowy.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 6. grudnia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Ministrem Kolei o obrocie szmatami.

Na podstawie pp. 1, 3, 12 i 24 art. 2 oraz art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 371), art. 11, 24 i 25 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych i innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 402), art. 4. ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodoletnich i kobiet (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 636), art. 4 i 5 ustawy przemysłowej (Zbiór praw Państwa Rosyjskiego, t. XI, wyd. r. 1913), par. 25 i 26 austriackiej ustawy przemysłowej z dnia 15 marca 1883 r. (Dz. U. P. Nr. 39), par. 8 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych z dnia 30 czerwca 1900 r. (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej, str. 306) i § 35 ustawy przemysłowej z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej, str. 871), zarządza się co następuje:

§ 1. Szmaty, t. j. strzępy materiałów włókienniczych, pochodzące z przedmiotów używanych, mogą być zbierane tylko do szczelnych worków, koszy lub skrzynek, a przewożone w większych ilościach tylko w szczelnym opakowaniu (worki, beły) lub zakrytych specjalnych wozach. Zarówno opakowanie jak i wozy powinny być tego rodzaju, żeby je można było z łatwością oczyścić i odkadzić.

Wozy, worki, kosze i skrzynie należy zawsze utrzymywać w czystości; obowiązek ten ciąży na ich właścicielu.

Nie wolno pod żadnym pozorem przewozić szmat razem ze środkami spożywczymi i innymi przedmiotami, służącymi do bezpośredniego użytku ludzi.

§ 2. Szmaty nieodhodzone, opakowane należyte, wolno przynosić lub przywozić jedynie do najbliższych miejsc czasowego przechowania (składow defalicznych) lub do najbliższych składów hurtownych.

§ 3. Szmaty, przeznaczone do przewozu kolejną na wszelką odległość, a drogą kołową na odległość dalszą, niż do najbliższego składu winny być

uprzednio odkażone, ściśle opakowane i opatrzone znakiem zakładu odkażającego.

Jedynie fabryki, posiadające odpowiednie urządzenia do odkażania szmat, mogą sprowadzać w wagonach zaplombowanych szmaty ściśle opakowane i zewnętrznie odkażone pod warunkiem dostarczenia ich bezpośrednio do fabryk i odkażenia przed przeróbką.

Ponadto w obu przypadkach do listu przewozowego winno być dołączone przez nadawcę świadectwo o dokonaniem odkażenia.

Sprawę przywozu szmat z zagranicy, jako też przewozu przez terytorjum polskie, normują odpowiednie konwencje sanitarne.

§ 4. Na terenie objętym epidemią może władza administracyjna I-ej instancji w obrębie powiatu zabronić handlu szmatami, jako też ich wywozu, na czas nie przekraczający 2 tygodnie. Władza administracyjna II-ej instancji może wydać taki zakaz odnośnie do całego województwa i na przeciąg czasu do 4 tygodni, a Minister Spraw Wewnętrznych na obszar całego Państwa i na czas do 3-ich miesięcy, poczem zakaz ten może być przezeń przedłużony.

Nie wolno zbierać i wprowadzać do obrotu szmat, co do których istnieje pewność lub uzasadnione podejrzenie, że są one zanieczyszczone wydzielinami wydalnymi osób chorych.

§ 5. Zebrane szmaty winny być bezzwłocznie dostarczone do miejsc czasowego lub stałego ich przechowania. Nie wolno ich przechowywać w pomieszczeniu mieszkalnem, ani też w pomieszczeniu bezpośrednio z nim połączonym.

Pomieszczenia, przeznaczone do składania szmat, nie mogą służyć jako miejsce spożywania posiłku, nie wolno w nich też sypiać.

§ 6. Miejscem czasowego przechowywania zebranych szmat (skład defaliczny) może być tylko specjalny plac, położony w dzielnicy mało zaludnionej, w odległości co najmniej 50 mtr. od zabudowań mieszkalnych.

§ 7. Na placach tych mogą się znajdować tylko:

1. szopa o szczelnych ścianach, dachu i podłodze, dobrze oświetlona i przewietrzana.

2. wazy lub skrzynie do składania szmat ściśle zbite z desek o gładkiej powierzchni, osmolowane z zewnątrz i z wewnątrz i opatrzone pokrywą, ściśle przylegającą.

3. pomieszczenie dla osoby, odbierającej szmaty. Pomieszczenie to nie może służyć za mieszkanie, powinno być zaopatrzone w umywalnię

nr. 3571

z wodą bieżącą, mydło, ręcznik, fartuchy i zapas środków odkażających zarówno dla osób, przynoszących szmaty, jak i osoby odbierającej, a również do odkażania powierzchniowego worków, koszu lub skrzynek, w których szmaty są przenoszone.

Plac taki powinien być zabrukowany i ogrodzony szczelnym parkanem wysokości co najmniej 2 mtr.

§ 8. Na placach, służących do czasowego przechowywania szmat, nie wolno dokonywać ich sortowania. Każdorazowa ilość szmat przechowywanych nie może przekraczać objętości jednego wagonu dziesięciotonowego.

§ 9. Hurtowe składy szmat, t. j. miejsca sortowania ich i stałego przechowywania mogą się znajdować tylko w frwale zbudowanych domach murowanych lub drewnianych w odległości co najmniej 100 mtr. od budynków mieszkalnych.

§ 10. Hurtowy skład szmat powinien posiadać część brudną, zawierającą co najmniej pomieszczenie do przyjmowania szmat od dostawców oraz część czystą, zawierającą co najmniej pomieszczenia do sortowania i pakowania odkażonych szmat i pomieszczenie do przechowywania gotowego towaru.

Część brudna nie powinna posiadać bezpośredniego połączenia z częścią czystą budynku.

Pozatem w budynku takim winny się znajdować: komora odkażająca i ubieralnia dla pracowników.

Komora odkażająca powinna być tak urządzona, aby do jej wnętrza był dostęp zarówno od strony brudnej, jak i czystej budynku.

§ 11. Wszystkie pomieszczenia w hurtowym składzie szmat powinny mieć wysokości co najmniej 3 mtr., a ściany gładkie, czyste w miarę potrzeby bielone wapnem. Pomieszczenia te muszą być widne, przestronne, dobrze przewietrzane i codziennie dokładnie oczyszczane. Okna w tych pomieszczeniach winny być opatrzone gęstą siatką drucianą, uniemożliwiającą dostanie się much do wnętrza.

Pomieszczenia do sortowania i pakowania szmat powinny zawierać co najmniej 15 mtr. sz. na jednego pracownika.

W tych miejscach, gdzie przy sortowaniu lub pakowaniu wytwarza się większa ilość kurzu, powinny być zastosowane urządzenia odkurzające.

§ 12. We wszystkich pomieszczeniach składu podłogi powinny być z materiału nieprzepuszczalnego o gładkiej powierzchni

W ubieralni należy umieścić wieszaki oddzielne na zwykłą odzież pracowników, oddzielne na odzież noszoną przy pracy, przyczem oddzielne dla pracowników części brudnej i pracujących w części czystej, pozatem umywalnia z wodą bieżącą i zapas ręczników, mydła i środków odkażających.

§ 13. Odzież zwierzchnia, noszona przez pracowników przy pracy, powinna się składać z białego fartucha z rękawami, ściśle przylegającego do szyi i nadgarstków oraz czapki białej na głowie.

Odzież ta powinna być utrzymana w czystości i pozostawać po pracy w składzie (ubieralni).

§ 14. Zarówno przy zbieraniu szmat, tako też na miejscach czasowego przechowania (placach) i w składach nie wolno zatrudniać dzieci i osób młodocianych. Nie wolno również zatrudniać osób, posiadających rany lub dotkniętych chorobami skórnymi rąk, szyi i twarzy oraz obarczonych otwartą gruźlicą płuc.

Osobom, zajmującym się zbieraniem szmat, zatrudnionych na placach względnie w składach,

nie wolno równocześnie pracować przy wyrabianiu artykułów spożywczych, ani też uprawiać handlu temi artykułami.

§ 15. Na otwarciu składu lub placu należy uzyskać w b. dzielnicach: rosyjskiej i austriackiej pozwolenie właściwej władzy przemysłowej według obowiązujących tam ustaw przemysłowych a w b. dzielnicy pruskiej — władzy administracyjnej I-ej instancji, która zasięga opinii władz samorządowych i po sprawdzeniu na miejscu przez specjalną komisję, delegowaną przez władzę administracyjną I-ej instancji, czy plac lub skład odpowiada wymaganiom niniejszego rozporządzenia. W skład tej komisji winien wejść właściwy inspektor pracy.

§ 16. Wszystkie nowo utworzone miejsca czasowego przechowania i składy szmat muszą bezwzględnie odpowiadać wymaganiom niniejszego rozporządzenia.

Miejsca czasowego przechowywania i składy szmat już istniejące powinny w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia przystosować swe urządzenia do jego wymagań, w przeciwnym razie ulegną one zamknięciu aż do czasu uporządkowania.

W drodze wyjątku może władza administracyjna II-ej instancji zezwolić na dalsze istnienie zakładów, wykazujących drobne usterki, o ile zakład ten naogół odpowiada wymaganiom niniejszego rozporządzenia.

§ 17. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze w myśl obowiązujących miejscowo przepisów karnych.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze powinno być wywieszane na widocznym miejscu w każdym pomieszczeniu w składzie szmat, jako też w miejscach tymczasowego ich przechowywania.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym traci moc obowiązującą wszelkie zarządzenia z nim sprzeczne.

Minister Spraw Wewnętrznych: Ratajski

Minister Przemysłu i Handlu: Józef Kiedroń

Minister Kolei: Tysza

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: Janicki

Minister Pracy i Opieki Społecznej: F. Sokal.

Powyższe poddaje do publicznej wiadomości i zastosowania się.

Śrem, dnia 16. lutego 1915 r.

Starosta (—) Wilczek.

Rozporządzenie policyjne.

dot. przemysłowego i handlowego obrotu środkami spożywczymi.

Na zasazie §§ 137 i 139 ustawy o ogólnym zarządzie krajowym z dnia 30 lipca 1883 r. (Zbiór ustaw str. 193) i §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zbiór ustaw str. 265), zarządza się za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, celem uregulowania przemysłowego i handlowego obrotu środkami spożywczymi na terenie Województwa Poznańskiego co następuje:

A. Lokale.

§ 1. Ubikacje, w których się przechowuje, przygotowuje i wystawia na sprzedaż artykuły spożywcze, muszą być — o ile celowe obchodzenie się z wymienionymi artykułami nie stoi temu na przeszkodzie — suche i przewietrne, oraz wolne od robactwa, myszy i szczurów.

Ubikacje te należy utrzymywać w dobrym stanie pod względem budowlanym, czysto i zdale od nieprzyjemnych zapachów. Winny one służyć jedynie właściwemu celowi danego proceduru, nie wolno ich używać jako pokoi mieszkalnych lub sypialnych, jak niemniej nie mogą one pozostawać w bezpośrednim połączeniu ze stajniami i ustępami, jakoteż ubikacjami, w których się wyrabia lub przechowuje przedmioty ze wstępnym zapachem. Drzwi łącznikowe między nimi a sąsiednimi ubikacjami mieszkalnymi i sypialniami winny być wciąż zamknięte.

W powyżej wymienionych ubikacjach nie wolno przechowywać przedmiotów, nie wchodzących w zakres danego proceduru, w szczególności łóżek, garderoby, bielizny i rupieci. Również nie należy w ubikacjach, w których się przygotowuje i sprzedaje artykuły spożywcze, tolerować psów i kotów. Wyjątek stanowią gospody i wyszynki, przeznaczone dla ruchu publiczności.

W każdym lokalu sprzedarzy artykułów spożywczych należy na miejscu widocznym wywiesić plakaty z następującym napisem: a) „Zabieranie psów do składów spożywczych jest policyjnie wzbronione” b) „Dotykanie towarów spożywczych przez publiczność jest policyjnie wzbronione”.

§ 2. Lokale, które służą do sprzedaży lub też wystawienia na sprzedaż wszelkiego rodzaju wyrobów mięsnych, jakoteż takich artykułów spożywczych, które nadają się do konsumpcji bez specjalnego, uprzedniego oczyszczenia ich i przyrządzenia, muszą mieć podłogę nieprzepuszczalną z flisów, cementu, linoleum itd. i muszą być dostępne dla powietrza i światła z zewnątrz. Same lokale jako takie oraz urządzenia i przedmioty, służące do wystawienia towarów, muszą być tak skonstruowane, by można je łatwo oczyszczać. Celem zapobieżenia wytwarzania się kurzu, należy podłogę przed zamiataniem skropić czystą wodą. W lokalach winna się znajdować spluwaczka z odkażającym płynem, którą należy codziennie czyścić.

§ 3. W ubikacjach, służących do przyrządzania, przechowywania lub wystawiania na sprzedaż środków żywnościowych, nie wolno przechowywać zepsutych artykułów żywnościowych, ani też artykułów osro wonejących jak nafta, pokosty smary itp.

B. Sprzęty itd.

§ 4. Wszelkie sprzęty, zbiorniki, osłony i podstawki, przeznaczone do przygotowywania, opakowywania, przechowywania i przesyłki, jakoteż do podawania artykułów żywnościowych publiczności, winny być utrzymywane w dobrym i czystym stanie. Nie wolno używać papieru zapisanego lub drukowanego jako opakowania wzgl. podkładkę do artykułów spożywczych, które bez jakiegokolwiek bądź dalszego oczyszczenia wzgl. przyprawienia będą podawane publiczności do natychmiastowego spożycia.

Wagi muszą być tak ustawione, ażeby kupujący mógł dokładnie obserwować proces odważania towarów. Rzucanie towarów wzgl. odważników na wagę lub też naciskanie wagi ręką jest wzbronione.

Wolno wiszące wagi muszą być tak ustawione wzgl. zawieszone, ażeby szalki wag znajdowały się co najmniej 10 cm. nad stołem wzgl. podłogą.

C. obchodzenie się z środkami żywnościowymi.

§ 5. Artykuły spożywcze, wystawione wzgl. zaoferowane na sprzedaż, winno się, aż do chwili oddania ich publiczności, chronić przed szkodliwymi dla zdrowia i budzącymi wstępną zanieczyszczeniami przez psy i inne zwierzęta.

Również należy je chronić przed dostępem much i innych owadów i w tym celu przechowywać bądź to pod nakryciem (smalec, marmelada, owoce,

masło, sery itp.) bądź też w gablofkach lub szufladach i szafach (cukierki). Wyroby mięsne, pieczywo i ciastka powinny być zabezpieczone przed dotykiem przez publiczność za pomocą odgradzenia szkłem lub kratą.

Artykuły spożywcze nie mogą być składane bezpośrednio na podłogę. W braku odpowiednich regałów, należy je podówczas złożyć na nieprzemakalne podkładki. Owoce, sprzedawane na ulicach w koskach i straganach, należy przechowywać w koszach nakrytych i beczkach (solówkach zamkniętych, zaś wystawione na widok mogą być tylko w skrzynkach oszklonych (gablofkach) dla ochrony przed kurzem, owadami i dotykiem ze strony kupujących.

§ 6. Dzieciznę, drób i ryby wolno, o ile to według obowiązujących lokalnych przepisów policyjnych w odniesieniu do ulic wogóle jest dozwolono — wystawiać wzgl. wywieszać na widok publiczny na zewnątrz domu w stronę ulicy tylko pod tym warunkiem, że nie wywołuje to obrzydzenia.

§ 7. Bite zwierzęta i surowe mięso wolno przewozić ulicami i przez publiczne place jedynie zakryte czystym, nadającym się do prania płótnem. Używane do przewożenia wozy i inne naczynia winne być wewnątrz wybite cynową blachą oraz utrzymane zawsze w czystym stanie. Tak samo w czasie przenoszenia bitych zwierząt i surowego mięsa należy unikać bezpośredniego zefknięcia się tych artykułów z włosami, szyją oraz ubraniem noszącego, a to zapomocą czyszytoch, nedających się do prania okryć (zarzutki, bluzy i fartuchy).

Małych wózków ręcznych wolno używać tylko pod warunkiem, że są szczelnie zbudowane i nakryte szczelnym wiekiem.

Pieczywo należy roznosić w czystych nakrytych koszach.

Wózków dziecięcych, których się jeszcze używa do wożenia dzieci, nie wolno używać do transportu owoców, warzyw itp. O ile się takowe jednakowoż do wspomnianych celów używa, należy towar wkładać na czystą podkładkę (papieru) a owoc tylko w kosze. Nie wolno również transportować równocześnie żywych zwierząt z artykułami spożywczymi.

§ 8. Wszelkie środki spożycia, które ze względu na ich rodzaj i właściwość łatwo ulegają zanieczyszczeniu, muszą być odważne i opakowane w czysty, niezapisany i nieużywany papier. Dopuszczalny jednakże jest na zewnętrznej stronie opakowania druk z podaniem firmy i innych, mających za cel reklamę okoliczności.

Produkta silnie wonejące jak nafta, niektóre korzenie, śledzie, mydło itp. powinny być oddzielnie przechowywane; a w każdym razie w ten sposób, ażeby woń ich innym produktom spożywczym udzielić się nie mogła. Maki, cukierków, daktyli i wogóle wilgotnych lub wilgoć chłonących środków spożywczych nie wolno nabierać ręką ani też kłaść bezpośrednio na szalki wagowe. Produkta tego rodzaju, o ile nie są opakowane, jak również poprawy bufetowe w jadłodajniach, winny być przykryte siatką, gazą lub szkłem, ażeby w ten sposób zabezpieczyć je od pyłu i owadów.

D. Przepisy odnoszące się do personelu zatrudnionego w obrocie artykułami spożywczymi.

§ 9. Niezależnie od przepisów, mających na celu zwalczanie chorób przenośnych, nie wolno zatrudniać w obrocie z artykułami żywnościowymi osób dotkniętych chorobami skórnymi, a w szczególności wyrzutami ciekącymi wzgl. ropiejącymi, lub też otwartymi ranami na odsłoniętych częściach ciała.

Z handlu artykułami spożywczymi są wyłączeni tandeciarze, rakerze, ch. wyłacz. psów i osoby, które się zajmują pielęgnacją chorych wzgl. są zatrudnione w zakładach potrzebnych itp.

§ 10. Osobom, zajętym przygotowywaniem, sprzedażą albo wystawianiem na sprzedaż artykułów spożywczych, wbronione jest w czasie ich czynności palenie tytoniu oraz zażywanie i życie tabaki.

Osoby te winne się też utrzymywać szczególnie czysto. Właściciel przedsiębiorstwa winien dbać o odpowiednie naczynia do mycia rąk, ręczniki białe fartuchy.

Osoby, zatrudnione przy sprzedaży mięsa i wyrobów mięsnych, muszą nosić czysty, i biały fartuch.

§ 11. Osoby, które są w styczności z chorem na przenośne choroby, winny przed rozpoczęciem wyżej wymienionych czynności zamienić swe ubranie i ręce jaknajstaranniej myć czystą wodą i mydłem.

Wypadki zachorowania między członkami rodziny i domownikami właścicieli przedsiębiorstwa na żarnicę, płonicę, bloniec, biegunkę, przenośne zapalenie opon mózgo-rdzeniowych, dur brzuszny, dur plamisty, dur powrotny, ospę, cholere, muszą być przez niego doniesione miejscowej władzy policyjnej w przeciągu 12-tu godzin. W wypadkach nagłego niebezpieczeństwa władza policyjna na zasadzie badania i orzeczenia lekarza powiatowego ma prawo zarządzić na pewien oznaczony czas zamknięcie przedsiębiorstwa.

E. Przepisy dla publiczności.

§ 12. Do lokali, przeznaczonych do sprzedaży środków spożywczych, nie wolno wprowadzać psów i innych zwierząt.

§ 13. Dotykane przez kupujących wyłożonych na sprzedaż owoców, pieczywa, wyrobów mięsnych oraz innych przygotowanych do konsumpcji artykułów żywnościowych jest wzbronione i ze strony sprzedających niedopuszczalne. Zakazuje się również nagięciem karpia celem stwierdzenia ikry, oraz zdejmowanie łusek jak i skóry ze żywych ryb. Żywe ryby należy aż do ich sprzedaży trzymać w wodzie.

§ 14. Pobieranie próbek, celem stwierdzenia jakości artykułów żywnościowych przez kupujących, dopuszczalne jest li tylko za pomocą czystych szklanek, noży i widełcy lub łyżek, które należy dokładnie oczyścić po każdorazowym użyciu. Dopuszczalne jest także posługiwanie się poprzednio do żadnych innych celów ni używanymi czystymi przyrządami drewnianymi, które należy zniszczyć po jednorazowym użyciu.

F. Odpowiedzialność.

§ 15. Za wykonanie powyższych przepisów odpowiedzialnym jest w myśl § 151 ust. 1 ordynacji procederowej, o ile nie wchodzi w rachubę wyłącznie inne osoby, zarówno uprawiające proceder, jako też osoby przez niego lub jego zastępcę upoważnione.

G. Upoważnienie policji.

§ 16. Oprócz obrotu środków żywnościowych po myśli ustawy z dnia 14 maja 1879 r. (Dz. Ust. Rzeszy r. 1879 str. 145 i nast.) podlega również policyjnemu dozorowi przygotowywanie, przechowywanie, wymierzanie i odważanie, jakoteż przewożenia tych artykułów, a temsamem i wszelkie ubikacje, urządzenia i narzędzia, które służą do przygotowywania, przechowywania, wymierzania i odważania oraz do przewożenia tychże artykułów.

Urzednicy, policyjni rzeczoznawcy, upoważnieni przez organa policyjne i administracyjno-

smiarne, oraz organa Państwowych Zakładów Badania Żywności, mają prawo wstępu do wszelkich, według ustępu I w rachubę wchodzących ubikacji w godzinach zajęć przyjętych miejscowym zwyczajem. Jeżeli natomiast wykonuje się proceder również poza godzinami normalnymi, jak np. w piekarniach, w takim wypadku wyżej wymienieni i w tym czasie mają prawo wstępu do tychże ubikacji. Właściciele tych ubikacji są zobowiązani zezwolić na wstęp do nich, na wzięcie próbki celem stwierdzenia jakości artykułów spożywczych, oraz na przeprowadzenie rewizji.

H. Kary.

§ 17. Wykraczania przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia policyjnego podlegają, o ile w myśl ogólnych przepisów karnych nie jest przewidziana ciężka kara, grzywnie do wysokości 30 zł, w miejsce której, w razie niemożności zapłaty, wstępuje w odpowiedni areszt.

J. Przepisy wykonawcze.

§ 18. Przepisy, które się sprzeciwiają niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu, a w szczególności rozporządzeniom policyjnym z dnia 8 lutego 1894 r. (Wojewódzki Dziennik Urzędowy str. 46) i z 29 sierpnia 1894 r. (Wojew. Dz. Urz. str. 332), znosi się.

Nienaruszone pozostają przepisy rozporządzenia policyjnego Wojewody z dnia 18 grudnia 1919 roku (Dz. Urz. Wojew. rok 22, poz. 289), dotyczące urzędzenia i uruchomienia piekarń i rozporządzenie z dnia 4 lipca 1891 r. (Dz. Urz. Wojew. str. 246), dotyczące uboju koni, osłów i osłomulów, jako i sprzedaży mięsa z tychże.

Również nienaruszone pozostają rozporządzenia policyjne z dnia 5 marca i 13 czerwca 1885 r. (Dz. Urz. Wojew. str. 64 i 163), dotyczące nadymania mięsa, jako i dalej idące przepisy miejscowych ordynacji targowych i rozporządzeń policyjnych o regulacji ruchu targowego.

§ 19. Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 27 stycznia 1925 r.

L. dz. 290/25. VI.

Wojewoda: Bniński

Powyższe podaję do wiadomości.

Śrem, dnia 16. lutego 1925 r.

Starosta (—) Wilczek.

P. Wojewoda dekretem z dnia 6. II. 1925r. dz. 2662/25. II. zezwolił Zakładowi S.S. Miłosierdzia z Głównej na zbieranie składek pieniężnych na cele powyższego Zakładu na obszarze Województwa Poznańskiego w czasie od 13. II. 1925r. do 31. grudnia 1925r.

Śrem, dnia 12. II. 1925 r.

Starosta.

L. dz. 1337/25.4.

(—) Wilczek.

P. Wojewoda dekretem z dnia 4. II. 1925r. I. dz. 2473/25. II. zezwolił Zarządowi Okręgowego Polskiego Żalobnego Krzyża w Poznaniu, na urządzenie kwesty publicznej na cele powyższego Związku, pod hasłem „Na groby poległych we Wojnie Światowej i podczas Powstania“ w dniu 22. marca 1925r. po ulicach i lokalach publicznych w wszystkich miastach i wsiach na obszarze Województwa Poznańskiego.

Śrem, dnia 12. II. 1925 r.

Starosta.

L. dz. 1311/25.4.

(—) Wilczek.

Polecam znane ze swej dobroci, znakomite w smaku

specjały firmy A. Gaede,

Poznań - Toruń - Działdowo

jak BENUS, AL PARI — DOMINIKANKA itd. Znakomite poncze

Telefon 98. **J. Baretkowski, Śrem** Telefon 98.

Hurtownia wódek i likierów.

Zastępstwo fabryki A. Gaede.

===== Najtańsze źródło zakupu. =====

STEFAN FRÖHLICH **Śrem.**

Telefon nr. 107 — prywatny nr. 88.

Ziemioplody—Opał
Sztuczne nawozy.

Nadeszły

wirówki (centryfugi) **Apollo**
przedwojennej jakości.

ST. MALINOWSKI,
Śrem.

Fabryka maszyn i wozów.

Odlewnia żelaza.

Najkorzystniejsze

źródło zakupu konfekcji
przy wielkim wyborze
lecz ściśle stałych cenach

Śrem **St. Kaczmarek** Śrem
naprzeciw ratusza Rynek 7. naprzeciw ratusza

PANNA

do wszelkich prac drukarskich
może się zgłosić.

Drukarnia Centralna.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dekretem z dnia 31. I. 1925r. l. B. P. 835/25 zezwoliło O. O. Posjonistwa w Przasnyszu kwestować na książeczki, które winny być zaświadczone przez władze administracyjne l inst. w czasie od 1. lutego 1925 r. do 31. grudnia 1927r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, prócz Województwa Śląskiego.

Podległe mi władze wzywam aby w przeprowadzeniu kwestij nie czyniono trudności.

Śrem, dnia 14. II. 1925 r.

L. dz. 1434/25.4.

Starosta,
(—) Wilczek.

Dział nieurzędowy.

Zarząd Wojewódzki Związku Inwalidów Wojennych zwraca się ponownie z uprzejmą prośbą do wszystkich, którzy otrzymali nalepki na dzień 27 Grudnia, by w jaknajkrótszym czasie łaskawie nadesłali zebrane za nie pieniądze — wzgl. odesłali nalepki nierozsprzedane — przyczem prosimy o łaskawą podanie dokładnego adresu nadawcy i l. dz.

Łaskawą wpłatę prosimy skutecznić przez P. K. O. nr. 205.408 wzgl. w Zarządzie Wojewódzkim Związku Inwalidów Wojennych Poznań ul. Kozia 8.

„PALMO“

Nie zapominaj nigdy
przy zakupach
o Musztardzie stołowej

„PALMO“

Tylko „PALMO“ daje gwarancję dobrego i wykwintnego smaku.

Fabryka musztardy
„PALERMO“ T. z o. p.
Szewska 7. Poznań. Telefon: 38-04.

„PALMO“

W Śremie zaginęły mi
papiery wojskowe wystawione przez P. K. U.
Jarocin na nazwisko

Czesław Liskowiak ur. 18. 4. 1900.

Skradziono papiery wojskowe
na nazwisko

Jan Welman, z Kórnika

urodzony 6. XII. 1900 wystawione przez P. K. U.
Jarocin.

Ogłaszajcie

w Oredowniku.

„POLONJA“

Józef Borowiak.

ŚREM, przy moście.

Restauracja

winiarnia

Kawiarnia

Poleca znakomite obiady i kolacje,
obfity zimny bufet, wyborowe napoje.

Donoszę uprzejmie, że przejąłem Głównie
Zastępstwo Poznańskiego Banku
Ubezpieczeń w Poznaniu na powiaty
Śrem, Gostyń, Kościan, Środa, Śmigiel
i Jarocin.

Polecam się do załatwiania wszelkich
spraw ubezpieczeniowych w zakresie ubez-
pieczenia od ognia, odpowiedzialności
prawno cywilnej i wypadków nieszczęs-
liwych.

Również przejąłem zastępstwo Tow. Wza-
jemnych Ubezpieczeń w Krakowie, oddz.
w Poznaniu w zakresie ubezpieczeń zy-
ciowych i GRADOEICIA.

Z poważaniem
Stefan Fröhlich.

Złamki żeliwne
(szmelc lany)

kupuje i płaci najwyższe ceny

fabryka maszyn i odlewnia żelaza

ST. MALINOWSKI

w Śremie.

K. Smoleński, Śrem.

Warsztaty mechaniczne.

Reperacja wszelkich motorów, maszyn, ogrze-
wań centralnych i t. d.

WSZELKIE INSTALACJE.